Bazy danych 1

Leszek Błażewski, 241264

Karol Noga, 241259

Semestr letni 2018/2019

1 Normalizacja bazy danych a redundancja

Proces normalizacji bazy danych polega na doprowadzaniu bazy do postaci w której w bazie nie występuje redundancja. Redundancja jest zjawiskiem na ogół niepożądanym, lecz w specyficznych przypadkach jest konieczna w celu zapewnienia jakości danych usług (np. redundancja serwerów). Rozważając redundancję ze względu na dane występujące w bazie zauważyć możemy, że zjawisko to nie przynosi żadnych korzyści a jedynie przechowuje dane, które składowane są już w bazie tym samym zajmując miejsce, które wykorzystane mogłoby być na nowe informacje. Do redundancji dochodzić może gdy relacje pomiędzy obiektami nie zostały dokładnie przemyślane.

2 Proces normalizacji

Podczas pierwszej implementacji, nie zwróciliśmy uwagi na relacje zachodzące pomiędzy encją pracownika pływalni a jego czasem oraz dniami pracy. Pierwszym pomysłem było przechowywanie wszystkich danych dotyczących danego pracownika (włącznie z czasem pracy, dniami tygodnia gdy dana osoba pracuje oraz basenem do którego jest przydzielona) w tabeli STAFF. Takie rozwiązanie powodowało znaczne zwiększenie rozmiaru rekordów, co niekorzystnie wpłynęłoby na czas przeszukiwania danej tabeli. Problematyczne byłoby również przeszukiwanie tabeli w celu znalezienia pracowników pracujących w danych dniach, ponieważ każdy z rekordów odpowiadających danemu pracownikowi przechowywałby listę dni tygodnia przetrzymywaną w jednej kolumnie WORKINGDAYS, co kłóci się z pierwszą postacią normalną (1NF).

Rozwiązaniem problemu jest wprowadzenie osobnej tabli *SCHEDULES*, która abstrahuje dane dotyczące czasu pracy oraz dni tygodnia od reszty informacji dotyczących pracownika. Tabela *SCHEDULES* przechowuje klucz obcy do pracownika oraz do basenu, dzięki czemu znacznie redukujemy liczbę kolumn w tabeli i korzystamy z relacji klucz obcy -> główny. Rozwiązanie to też w prosty sposób pozwoliło uniknąć problemu przetrzymywania listy dni w jednej kolumnie, dzięki czemu pierwsza zasada postaci normalnej zostaje zachowana.